

вита. Следователно, външнитъ признания, или белези на човѣшкото лице особено, показватъ, съ какво има човѣкъ да се справя въ себе си и какъ трѣбва да работи, за да регулира силитъ на своя организъмъ. Като знае тия признания, човѣкъ ще може да моделира носа, очитъ, ушитъ, устата, веждитъ си. За тази цѣль той трѣбва да изучава движенията на силовитъ линии, както и тѣхнитъ външни и вътрешни проекции.

За да бѫде правилно, хармонично движението на силовитъ линии въ човѣка, той трѣбва да пази единство на съзнанието си, т. е. да не допушта въ съзнанието си никакво раздвоеване. Най-малкото раздвоеване на съзнанието произвежда въ човѣка две равни противодействуващи сили, които взаимно се неутрализиратъ. Запримѣръ, явява се у васъ желание да направите едно добро, което е свързано съ нѣкаква материална жертва. Въ този моментъ се явява страхътъ, че ще се ощетите; той веднага се противопоставя на желанието ви да направите добро, и тѣзи две сили се взаимно унищожаватъ или неутрализиратъ. Щомъ се натъкнете на тѣзи две противодействуващи сили, вие казвате: Ще отложа това добро за по-благоприятни условия.

При другъ случай у васъ се явява силенъ стремежъ да направите нѣкакво научно изследване, но изведнѣкъ си представяте, че за това изследване ви сѫ нужни години усиlena работа и се отказвате отъ изследването си.